

Всѣко ваше допиране, всѣки вашъ погледъ да бжде едно велико благословение, и, който го приеме, да благодари на Бога, че е приелъ нѣщо добро отъ васъ. Това разбирамъ азъ Любовь! „Тѣй, казва, да те помилвамъ малко“. Защо? Защото е обезсолѣлъ, станалъ е пороченъ, иска да влѣзне въ водата да се измие. Когато любиишъ, нѣма да внасяшъ своята мѣтна вода въ другата. Когато любиишъ, чистота съ чистота трѣбва да се събира; умното съ умното се събира. То е Божието Царство. Туй ни най-малко не подразбира, че грѣшниците и праведните могатъ да живѣятъ на едно мѣсто, туй не може. Онзи, който люби, и онзи, който не люби, не могатъ да живѣятъ на едно мѣсто. Азъ виждамъ, че такъвъ човѣкъ нѣма никаква обичъ въ душата си. Защо нѣма обичъ? Защото той мисли само за себе си. „Господъ на този домъ далъ това, на мене нищо не далъ“, казвашъ. Ти вършишъ едно прѣстѣпление, всичко ти е далъ Господъ, и благодари, че не ти е далъ, та да бждешъ, като една натоварена камила. Ти нѣмашъ нищо. Не си натоваренъ. Поне не си натоваренъ. Да не мислишъ, че, като си натоваренъ, си повече отъ другите. Богатиятъ човѣкъ е всѣкога натоваренъ. Човѣкъ съ много кѣщи е натоваренъ човѣкъ. Натоварениятъ носи едно благо на този свѣтъ, ако съзнава.

И тѣй, тия праведни трѣбва да просвѣтнатъ. Сега всички вие трѣбва да просвѣтнете. Не по обикновеному да разбирате, Христосъ въ коя църква е, не по обикновенъ начинъ. Въпросътъ е сега да просвѣтнете, и, когато просветнете, тогава бъдащата култура ще има полза отъ вашата просвѣта. Азъ бихъ желалъ да зная тия... За 10 дена колко души се записаха въ мобилизацията, ножове имате ли? Ножъ, то е словото — Духътъ. Този Духъ у васъ да бжде чистъ. Вашиятъ езикъ трѣбва да бжде златенъ, позлатенъ трѣбва да бжде езикътъ ви. Подразбирамъ езикъ заквасенъ съ Божествена мѣдростъ, който говори